

se obvykle nacházel obličej, visely totiž v drtivé většině případů lesklé zrcadlové masky, končící hluboko po bradou. Některé byly ozdobené vyrytými svislými či vodorovnými pruhy, jiné pro změnu mozaikovým seskupením drobných obrazců.

„Předstup blíže,“ vyslovil s nesmírnou pečlivostí člen sedící úplně nalevo.

Udělal pět krátkých kroků dopředu. Levou dlaní si přidržovala spodní část světle modrého hábitu a pravou kontrolovala neposedný pohyb dlouhých vlasů, které v mdlém světle vrhaly slabé nažloutlé odlesky. Pohledem utkvěla na masivním hranatém sloupu za zády rady. Vzbuzoval v ní dojem, že ať už jej navrhl kdokoli, postrádal sebemenší smysl pro jemnost a detail.

„Mluv.“

„Já, Sewuya Ewhyn, velekněžka Bílé vrchoviny, vyšší šlechtična, přední zástupce hodnosti patrona ve Winrift Ilisk a velvyslankyně Svatého řádu, se hlásím ve věži Uza'Daym na váš rozkaz.“

„Nechali jsme pro tebe poslat před dvěma dny.“

„Řešila jsem situaci v Yawinu. Vesnice spadá do mého pole působnosti, tudíž jsem anomálii, která se přes ni přehnala, nemohla ignorovat. Za svůj pozdní příchod se nicméně hluboce omlouvám, Dvanáctko.“

Člen rady sedící přímo uprostřed náhle zaklepal dlouhými nehty do stolu. „Pokračuj. Co se stalo ve vesnici Yawin?“ Jeho hlas byl starý a hluboký. Sewuya z něj vycítila znatelnou únavu.

„Vesnice byla napadena *mlhou* a satyry. V podstatě z ní mnoho nezůstalo, všichni obyvatelé zemřeli.“

„Hm. Pokud všichni svědci, jak tvrdíš, zemřeli, jak můžeš vědět, že Yawin napadla mlha a satyrové?“ Ozvalo se uši drásající

skřípění, jak se muž uprostřed poškrábal nehty na svém skleněném štítu.

„Hustý mlžný vír, vznášející se nad vesnicí, byl ve tmě vidět desítky mil daleko. A na místě jsme objevili mrtvého satyra se zakrváceným mečem v hrudi.“

Nesnesitelné ticho opět ožilo. „Se zakrváceným mečem? Podle všech dosavadních hlášení našich velvyslanců je známo, že satyrové nekrvácí,“ ozval se další člen řádu. Tentokrát šlo o ženský hlas plný pohrdání.

„Tento krvácel,“ odsekla Sewuya a ihned svého tónu zalitovala. „Omlouvám se. Tento krvácel, Devítka.“

„Zjistili jste, proč byla vesnice napadena?“ ozval se další člen. „Pokud je nám známo, Yawin nikdy hrozbu nepředstavoval, vždyť šlo o jednu z nejchudších vesnic v zemi.“

„Bohužel. Důvod útoku zůstává neznámý.“

„Ten mrtvý satyr,“ vzala si zpět slovo Devítka. „Předpokládám, že jeho tělo jsi dopravila do věže, abychom mohli odborně posoudit příčinu smrti. Je to tak?“

Sewuya věděla, kam tím Devítka míří. Když velvyslanci narazí na kohokoliv podezřelého, živého či mrtvého, jenž mohl být v kontaktu se schopnostmi Leviar, musí ho ihned předat radě. Tak znělo druhé pravidlo kodexu Svatého řádu.

„Nikoliv. Měli jsme s sebou několik zkušených šamanů z Mingar Oulb a ani jeden u satyra nepotvrdil známky Leviar.“

„Satyr schopnostmi oplývat nemusel, jeho vrah ovšem mohl,“ připomněla Dvanáctka. „Jak si krvácení vysvětluje patron ve Winrift Ilisk?“

„Z doslechu vím, že celé záležitosti nepřikládá velkou váhu. Důležitější je pro něj vědomí, že satyr skonal,“ sdělila Sewuya rázně a koutkem oka zahlédla několik souhlasných kývnutí.